

Camilla Lif: Om att se ljust på tillvaron

Datum

4 december 2016

Plats

Stockholm

- 1 Det är inte lätt att se ljust på tillvaron dessa dagar. Många vittnar om hur tungt det känns, hur mörkt det ser ut i horisonten, hur lite framtidshopp det finns. Hur ska man göra för att få tillbaka sitt hopp? Hur ska man göra för att tron på världen och livet och mänskligheten ska återvända? Eller var det kanske för
5 barnsligt att tro att det var så livet skulle bli? Att man skulle få räkna med att ha ett hopp.

- Jag vänder mig till Bibeln för tröst. Det är ju så man ska göra, om man är kristen har jag lärt mig. Jag vill få hopp och jag vill ha det nu. Jag tar fram den neongula
10 markeringspennan. Här ska minsann rotas fram löften om ett vackrare liv och en fredligare värld.

- Jag läser och stryker under och tar mer kaffe och skriver i marginalen med kulspets och skriver av de bästa bitarna om hur Gud säger: "Se, jag gör allting
15 nytt." Eller Jesus fantastiska one-liner: "Guds rike finns inom er." Och det är lejon som ligger bredvid lamm och det är mysigt och hjortar vid bäckar och jag vet inte allt vad fint som står där.

- Men vet ni vad? Det känns inte bättre för det. När ska det bli så där harmoniskt
20 och härligt som det står om? Vilket år ska det komma, det nya, den härliga världen?

- Med jämna mellanrum kommer det profetior om när den nya tiden ska bryta in. För några år sedan var det Mayakalendern, tror jag. Jag tror inte på sådana
25 profetior. Men Jesus tror jag ju på, så jag gör ett nytt försök med honom. Vad ska vi göra i denna svarta tid?

- Dagens bibeltext, vad säger den? "När Johannes hade blivit fängslad kom Jesus till Galileen och förkunnade Guds budskap och sa: Tiden är inne. Guds rike är
30 nära. Omvänd er och tro på budskapet."

Omvända mig? Ja, men det skulle jag ju kunna pröva, bli mer andligt helgjuten. Kanske åka iväg på en retreat. Eller kanske rent av ansöka om att få gå en
35 högskolekurs? Damma av den gamla teologiförmågan och få igång det här trosmässiga maskineriet igen.

Men, slår det mig, det är ju inte det Jesus säger. Han säger inte: skaffa dig en muskulös och pålitlig teologi. Han säger inte: sannerligen, du ska boka in en
40 sjudagars retreat och bli en bättre människa. Han säger inte: Karin Camilla Elisabeth Lif, nu är du så god och får i ordning allt annat först, sen kan du bli min lärjunge.

Han säger: Tiden är inne. Nu.

45 Tänk om det är så, tänker jag med fasa. Tänk om det är mig han menar, just nu, i befintligt skick så att säga. Tänk om det är oss han talar till? Omvänd er.

Om uttrycket ”tiden är inne” handlar om den enda tid vi har – nämligen den tid
50 som är nu – så borde ju omvändelsen i rimlighetens namn också handla om det vi har nu.

Omvänd er. Från vad? Och till vad?

55 Jag går tillbaka till punkten där jag började. Krigen. Barnen. Gummibåtarna. Världspolitiken. Isarna som smälter. Det är här vi är.

Om jag tar upp telefonen och tittar på twitterflödet så framställs världen som nästan bara ond.

60 Omvänd er. Jag gör ett försök. För om mörkret vore sanningen om oss, varför har jag redan innan kl. 11 mött så många varma leenden? Varför har jag skrattat så mycket den här veckan? Varför har jag fått ömhet? Är det inte i själva verket så att vi möter godhet gång på gång på gång?

65 Tiden är inne. Är det inte faktiskt så att just idag kommer människor att bli kära? Är det inte så att just idag, just nu, på SÖS och på 1000 andra ställen så föds nya, skrynkliga, underbara bebisar? Tanter får hjälp att bära kassar. Hundar viftar på svansen. Precis just nu får en pojke sin första kyss. En stjärna

föds i en annan galax, just nu.

Det onda har sin chockverkan och sina grova ljud, sin enastående distraktionseffekt. Godheten är inte sådan. Den är lågmäld oftast. Gör inte så stort väsen av sig. Allt tror den, allt bär den, allt uthärdar den. Men den gapar inte och slår sig inte för bröstet. Men det betyder ju inte att den inte finns.

Omvänd er. Vänd blicken mot det goda. Skärp blicken, om du har svårt att se den – godheten. Tro på budskapet.

Jag har spritt ut 300 blyertspennor här i kyrkan och post-it-lappar, hur många som helst. För jag behöver verkligen er hjälp idag. Vi behöver varandras hjälp för att se godheten. Under veckan som gått är jag säker på att ni har gjort någonting gott. Eller blivit utsatta för någonting gott.

Skriv ner den erfarenheten på en lapp och sen, när ni går fram för att ta emot nattvarden till exempel, så klistrar ni upp den lappen där och så gör vi ett monument. Är ni med på det? Bra, det finns lappar och pennor på lite olika ställen. Var inte rädda, ni kommer att hitta.

Tiden är inne. Omvänd er. Låt inte det onda förblinda er. Jag vet att ni bär på smärtor, varenda en av er. Men ni bär också på stor godhet, och det är denna envisa, trotsiga, strävsamma, outplånliga godhet som tiden är inne för er att se nu.

Källa

<div>Transkriberat från videoinspelning: Camilla Lif Predikar om att se Ljust på tillvaron, publicerad på Youtube, uppladdad av "Katarina församling", 2026-12-04 (transkriberat: 2025-10-02) </div><div>
</div>

Taggar

2010-tal, 2016, Kvinna, Predikan

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/camilla-lif-om-att-se-ljust-pa-tillvaron>